Ten nejmilejší lhář - Urbánková, Naďa

Odpusť srnkám běh,
neboť nedovedou lítat ani plout,
bzukot včelkám nech,
dopřej trny plané růži, řece proud,
tráva dál má růst,
poustevník ať drží půst,
no a lhář, ten musí lhát,
někdo má ten pech,
vsadí všechno, bere nic,
tys byl zřejmě z těch,
co jsou zvyklí vzít si víc,
nežli dát.

Byls ten nejmilejší, nejmilejší lhář,
krásné báchorky's mi říkal, tváří v tvář.
[: Ať už chtěls či nechtěls lhát,
odpouštím ti tisíckrát,
byls ten nejmilejší, nejmilejší lhář :]

Každý má svou mez,
neboť nikdo nejsme vesmír ani čas,
zítřkem končí dnes,
všudy všechno někde končí, včetně nás,
někdo sil má víc,
někdo neunese nic, ani sám svůj vlastní stín,
ty jsi byl ten typ, jemuž stálost nesvědčí,
i když měls pár chyb,
byls má láska největší, to já vím.

Byls ten nejmilejší, nejmilejší lhář,
krásné báchorky's mi říkal, tváří v tvář.
[: Ať už chtěls či nechtěls lhát,
odpouštím ti tisíckrát,
byls ten nejmilejší, nejmilejší lhář :]